

(L. sp. 1391, jfr. 1385). Partiernes ordførere: Doris Christensen, Ravn, Malchau og Anna Westergaard. 2. beh. $\frac{8}{4}$ (L. sp. 1447). 3. beh. $\frac{8}{4}$ (L. sp. 1460). *Loven stadfæstet 12. april 1949.* (Lovt. nr. 192).

Loven, der har tilknytning til den samtidig gennemførte lov om ændring i apotekerafgiftsloven (jfr. nærmest foregående sag), *udvider adgangen til at yde tilskud til mindre apoteker*, så at der for fremtiden kan ydes tilskud til alle apoteker, der er eneapoteker i vedkommende kommuner og ikke som hidtil blot til apoteker i landkommunerne.

Som begrundelse herfor anførte *indenrigsministeren* ved lovforslagets fremsættelse, at den nuværende begrænsning forekommer irrationel, da der findes en del apoteker i små købstæder og i de sønderjyske flækker, hvis økonomiske forhold er således, at de ganske må sidestilles med apoteker af tilsvarende størrelse i landkommuner.

Samtidig er den i apotekerlovens § 43 indeholdte regel om, at den kommune, i hvilken et hidtil tilskudsberettiget apotek ligger, i nogle tilfælde skal refundere apotekerfonden $\frac{1}{3}$ af tilskuddet, bortfaldet.

Loven ændrer tillige apotekerlovens § 40, stk. 1, således, at apotekerafgiften fremtidig kun skal påhvile den, der driver apoteket i det kalenderår eller — i tilfælde af besidderskifte — den del deraf, for hvilket afgiften beregnes, medens den tidligere gældende regel i apotekerlovens § 40 var den, at en tiltrædende apoteker svarede afgift, beregnet efter forgængerens driftsresultat, og således i visse tilfælde kunne komme til at hæfte for afgift for dennes del af driftsåret.

Lovforslaget vedtoges enstemmigt i begge ting.

62. Lov om ændring i lov nr. 53 af 6. marts 1936 om fremstilling af og handel med opium m. m. (Indenrigsminister *Smørum*). [A. sp. 3181. — C. sp. 57 og 67].